

שלושה עקרונות של כוחות הרוע – פרסוניפיקציה* של הרוע

ידידי היקרים, ברכותיו של האל עוטפות אתכם. ישוע המשיח נוכח כאן, מחמם אתכם, נותן לכם אומץ ואהבה, אמת ותקווה שמוצדקת תמיד. פנו אליו, שכן הוא הביטוי האנושי של אלוהים [הוא אלוהים בדמות אדם]. הוא המשיח הקוסמי המתעלה מעל כל התקוטטות ובדלנות אנושיות, מעל כל עמדה של "אני מול את/ה". כשתבוננו בסדרת הרצאות זו ממרחק מה, אתם תתפסו בבירור שיש משמעות עמוקה בסדר המסוים של ההרצאות, ושביעבד ניתן לזהות את הקצב והמשמעות ברצף שלהן. הנושא של כל הרצאה וסדר הופעתה מבטאים מסר רהוט הנשלח מעולם הרוח כדי לעזור לכם לעשות את הצעדים ההכרחיים הבאים בנתיבכם.

בהרצאה זו ברצוני לתת לכם שוב הנחיות לגבי מציאויות וחוקים מסוימים הקשורים לרוע. חשוב מאוד כרגע שתבינו דברים נוספים בנושא השנוי מאוד במחלוקת הזה; במשך מאות רבות בשנים, כוחו של הרוע קיבל הכרה מלאה. לאנושות היה חוש לבלתי נראה ולמה שנקרא על-טבעי, הן ביחס לכוחות האור והן ביחס לכוחות החושך, כמו גם לגבי המניפסטציות, האפקטים וההשפעות שלהם [של כוחות האור והחושך] בעולמכם, ולגבי ההתגלמות שלהם כישויות רוח – כמלאכים ושדים. מאז ומתמיד נאמר שרצונו החופשי של האינדיבידואל קובע למי [מלאכים או שדים] תהיה ההשפעה הדומיננטית בחייו של אדם. כאשר בני האדם היו עדיין במצב לא בוגר מבחינה מנטאלית ורגשית, הרצונות שלהם לא היו מפותחים דיים כדי לבחור בחירות מודעות, הולמות ונבונות. כוחו של העצמי הנמוך וחוסר היכולת והנכונות להתייצב מול העצמי הנמוך ובכך להתעלות מעליו, גרמו לבני האדם ליפול לעתים קרובות טרף להשפעות הרוע. חוסר ידע-עצמי/היכרות-עצמית הוביל באורח בלתי נמנע לחוסר אחריות-עצמית. באופן זה האנושות הרגישה קורבן לרוחות רעות. הפחד מהן הוביל לעתים קרובות לכניעה להן – דבר שקרה ברמה מודעת ומכוונת למדי. פולחן השטן התרחש בגלוי; וכאשר לא זה היה המקרה, הפולחן בהחלט התרחש באופן לא מודע, על ידי הבחירה בהשפעות שתואמות את ההתכוונות של העצמי הנמוך.

עם התקדמות ההיסטוריה חל ניתוק מהעולם הבלתי נראה. הניתוק עצמו הוא ביטוי של הרוע, כפי שאסביר ביתר פירוט בהמשך. לעת עתה ברצוני רק לומר את מה שכבר ציינתי לעתים קרובות: הרוע וביטוי חייבים להפוך בעצמם לתרופה להתגברות על הרוע – לפחות בטווח הארוך. לפיכך, באופן בלתי נמנע היו לו, לניתוק ממציאויות על-טבעיות, השפעות/תוצאות [effects] מצערות ביותר; אך הוא גם יצר זירה שבה לא יכלו יותר בני האדם להאשים את השטן בעבירות שלהם עצמם. היה עליהם להתבונן אל תוכם פנימה כדי לתקן את השפעות הרוע. כך היה על האנושות לעבור תקופה של בידוד ונפרדות מן המציאויות הבלתי נראות על מנת לצמוח לכלל אחריות-עצמית. עם זאת, מה שהושם ללעג כאמונה תפלה היה למעשה חצי-אמת. זהו אכן סוג של אמונה תפלה להטיל את האחריות לגורלו של אדם על כוחות חיצוניים. אולם כוחות בלתי נראים אכן קיימים ויש להם השפעות.

במילים אחרות, אנחנו שוב מתמודדים כאן עם דואליות: או העצמי הוא שאחראי לגורלו של האינדיבידואל, או המלאכים והשדים. אך האנושות מספיק בוגרת עתה כדי להיות מסוגלת לאחד את הדואליות הזו. אחרי תקופה ארוכה של התרכזות בעצמי על חשבון הכוחות הבלתי נראים, הגיע הזמן שבו אתם מסוגלים למזג את שתי הפנים של המציאות לכלל המציאות האחת שהם באמת, מנקודת המבט שלנו בעולם-הרוח.

אף שדנתי בקיומם של כוחות אלה מאז תחילת המשימה שלי איתכם, חלק נכבד מהזמן התרכזנו בעיקר בהוויה הפנימית שלכם עצמכם, על כל דקויותיה ורמות תודעתה השונות, והאינטראקציה שלהן בתוכם וסביבכם. מפעם לפעם אכן חזרתי לדון בכוחם של הכוחות הבלתי נראים, אך תמיד בנשימה אחת עם הקול הקובע שלכם עצמכם. התחלתם להבין שבאותה המידה שהעצמי הנמוך שלכם הוא מודע, ובכך מאפשר לכם לבחור שלא לפעול לפיו אלא להתפלל לעזרה בטיהורו, באותה המידה אתם גם עמידים בפני הרוע. בה במידה שאתם מחויבים לרצונו של הגבוה מכל ומקדישים את חייכם ללכת בדרכו של המשיח, רוחות אינן יכולות להתקרב אליכם. אך לא מספיק להביע כוונות טובות כאלה על פני השטח של הווייתכם. ההחלטה חייבת לחזור אל הרמות הנסתרות ביותר של אישיותכם כדי להפוך אתכם לאור הזוהר שדוחה רוחות אפלות. תהליך הטיהור בנתיב זה הוא שיטה עמוקת-שורשים שמחדשת את האישיות לחלוטין ובכל הרמות.

ידידי האהובים, הגיע הזמן שלכם להבין בצורה עמוקה יותר איך אתם מהווים שדה אלקטרומגנטי שתמיד מושך אליו את מה שעולה בקנה אחד עם רמות מסוימות של הווייתכם הפנימית ביותר. כדי לרכוש מודעות זו באופן מוחלט וברור, אתם זקוקים לאינפורמציה נוספת. מסיבה זו ברצוני לדון עתה בשלושה עקרונות ספציפיים של הרוע. הבנתכם את החומר הזה תתברר כשימושית ביותר ותמקד בצורה ברורה יותר את השקפתכם על החיים בכלל ועל החיים האישיים שלכם בפרט.

בין שלושת העקרונות הבסיסיים של הרוע, הראשון הוא הברור [obvious] ביותר לאנושות. השטן תמיד נקשר אסוציאטיבית לעיקרון שמטרתו להרוס ולגרום סבל בכל מחיר. ההפרדה בין העצמי שגורם את הסבל לבין הקורבן שסובל היא כל כך גדולה, עד שהעברייך אשר גורם את הסבל שוגה באשליה שהוא או היא עצמם אינם מושפעים מתוצאות מעשיהם

* התגלמות. הרוע מתגלם בדמות של שד, למשל.

בהמשך. ידוע לנו שכל דבר הקשור לשטן טבוע בחותם ההפרדה/הנפרדות – לא רק מאלוהים, אלא גם מאחרים ומן העצמי. היבט ההפרדה/הנפרדות הזה קיים בכל אחד משלושת העקרונות בהם אדון כאן. במקרה של העיקרון הראשון, אשליית הרוע טמונה בתפיסה השגויה שכאבם של אחיכם או אחיותיכם אינו, באורח בלתי נמנע, גם הכאב שלכם עצמכם. במקום להכיר באמת בסיסית זו, אדם – בין אם בצורתו האנושית או כישות חסרת גוף – שהוא מלא ברוע, חווה ריגוש והנאה מהפצת הרס, סבל וכאב.

העיקרון השני של הרוע הוא חומרנות. הדבר חל לא רק על המימד [sphere] הארצי, אלא באותה המידה, ותכופות אף יותר, על מימדים [spheres] בהם חיות ישויות בדרך מנותקת לחלוטין, משוכנעות שהמצב המת של חומר דחוס בצפיפות – דחוס בצפיפות רבה הרבה יותר מאשר החומר החי שלכם – הוא המציאות היחידה שקיימת. במימדי גיהנום מסוגם, הסבל אינו זהה לסבל הנובע מן העיקרון הראשון, שתואר לעתים תכופות על ידי בעלי חזון במימד הארצי שלכם. את העיקרון השני הזה, אנשים מבינים וחשים בתדירות נמוכה הרבה יותר. בעלי החזון לא ראו את המימדים שתואמים ומבטאים את העיקרון הזה.

אתן אילוסטרציה [המחשה ציורית] אחת. דמיינו חיים שבהם הטבע נעדר לחלוטין; שום דבר לא חי; הכל חומר מרוכז; לשום דבר אין טעמים; גם טבעה הפנימי של הישות אינו נגיש, באותו האופן ובאותה המידה. בכל מקום יש רק תחושת מוות [deadness], מכאניות וניכור מכל מה שפועם חיים, בפנים ובחוץ. אין לידה ואין מוות, אבל הקיום הבלתי-משתנה כאן אינו חיי נצח [מן הסוג] השמיימי באמת. הביטוי [מניפסטציה] הזה הוא עיוות של הנצחיות. זהו חוסר התקווה בהתגלמותו, כאילו שום שינוי לא אפשרי. הקיום הוא ממוכן [מכאני] לחלוטין. סוג זה של סבל חסר תקווה אינו יותר או פחות רצוי מאשר סבל דרך גרימה ישירה של כאב. זהו פשוט סבל מסוג אחר, הסוג שמתאים לעיקרון אחר של הרוע.

צריך להיות קל לראות כי עד לא מזמן בהיסטוריה שלכם, העיקרון הראשון של הרוע [נפרדות, גרימת סבל בכוונה] התבטא בצורה הרבה יותר חזקה במימד הארצי שלכם. במאה השנים האחרונות לערך השתלטה השפעתו של העיקרון השני [חומרנות]. יחד עם היעלמות האמונות התפלות, הקשר עם הרמות התת-הכרתיות [subliminal] של המציאות נעלם גם הוא. עורק החיים אל המציאות הפועמת ומפרכת החיים ניתק. התוצאה היתה מציאות מנוכרת שבה האנושות התגאתה במצבה המתקדם – מתקדם משום שהדגש על החומר אכן הביא להתקדמות טכנולוגית ממשית, אך גם "מתקדם" משום שבני האדם הפכו מבחינתם למציאות היחידה שקיימת [human beings became the only reality unto themselves]. היו לכך השלכות חיוביות ושליטיות. הביטוי החיובי הביא אנשים לקחת חזרה את האחריות על עצמם, ובכך הוביל אותם לחפש בתוך עצמם, במידה הולכת וגוברת, את הסיבות לגורלם. אין זה צירוף מקרים שבנקודה זו הפכה הנפש [פסיכה] האנושית להיות נושא למחקר מדעי, כשהפסיכולוגיה משמשת כלי עזר מועיל בפרויקט זה. הביטוי השלילי היה של יצירת חיים שאינם שונים כל כך מהתחום [sphere] השני של הרוע שתיארתי.

שני עקרונות אלה היו ידועים לאנשים מודעים רוחנית. היות שכל עיקרון וכל היבט של המציאות הרוחנית יכול להתבטא כישות, ותכופות אף מתבטא כישות, חלק מבעלי החזון זיהו גם שני סוגים שונים של שטן [devils], שיצגו וגילמו את שני העקרונות הללו; כל אחד מהם החזיק בממלכה משלו ושלט בעולם משלו, כשרוחות רבות פחותות כוח משרתות אותו. ההירארכיה המוכרת במימדים האלוהיים קיימת גם במימדים השטניים.

העיקרון השלישי של הרוע מוכר רק מעט. אנשים אמנם הכירו בו רק במעורפל, כתוצר לוואי של הרוע אולי, אבל לא כעיקרון רב עוצמה בפני עצמו, אולם הוא אפקטיבי באותה המידה כמו שני העקרונות האחרים, ובדומה להם גם לו יש פרסוניפיקציה [דמות, אישיות, התגלמות], הירארכיה וממלכה משלו. זהו העיקרון של בלבול, עיוות, חצי-אמת וכל הוואריאציות האפשריות הקשורות לכך, ובכלל זה שימוש באמת שאינה במקומה או שאינה רלוונטית, כך שאמת הופכת בערמומיות לשקר שלא קל לאתרו ככזה משום שהוא מוצג במסווה של אמת אלוהית ובלתי מעורערת לכאורה. הבלבול שנוצר אינו רק כלי נשק יעיל ביותר של הרוע; הוא עיקרון רוע בפני עצמו.

קל יהיה לראות, ידידי, עד כמה חשוב עבורכם להבין זאת עכשיו. אתם תמצאו את כל העקרונות הללו מיוצגים בעולמכם, סביבכם ובתוך העצמי הנמוך שלכם עצמכם. אתם תראו שבהתכוונותו השלילית, העצמי הנמוך שלכם מכיל את כל שלושת עקרונות הרוע. רק כאשר אתם נעשים מודעים לכך בבירור אתם יכולים לזהות מתי כוחות ורוחות שטניים רוצים להרוס אתכם ולגרום לכם כאב על ידי הדחתכם לגרום כאב לאחרים. הם גם רוצים לשכנע אתכם לשנות באשליה שאתם נפרדים ומבודדים, שאלוהים לא קיים ושום חיים לא קיימים מעבר לחייו של גופכם הנוכחי. ולבסוף, הם רוצים לגרום לכם להשתגע מרוב בלבול, פיצולים דואליסטיים, או/אויים כוזבים, חצי-אמת, ועיוותים סמויים שאינם יכולים להכניס בהם סדר. לזיהוי של כל זה יש ערך עצום עבורכם; [שכן] אינכם יכולים להתמודד עם אויב שמקימו אתם מתעלמים ואת כלי הנשק שלו אינכם יכולים לזהות.

עתה הגיע הזמן שבו אתם יכולים לראות בבירור איך סוג העיוות המקביל, בתחומים הלא מטהורים שנשמתכם, הופך לשדה משיכה שאין לעמוד בפניו [an inevitably compelling field of attraction] לכוחות רוע רבי עוצמה, שאותם ניתן לנטרל ולהפוך לבלתי מזיקים רק על ידי נחישותכם להישאר נאמנים לאלוהים. אתם יכולים לנצל את אורו של המשיח ולהיעזר בו בעבודת ההיטהרות הפנימית שלכם כדי להתמיר את שדה המשיכה הזה בתוכם ולהפוך אותו למגנט אחר, המושך אליו כוחות אחרים.

כמו כן יש להבין שעקרונות אלה תמיד קיימים בו-זמנית [coexist], אך האחד עשוי להתבטא ביתר שאת בתקופות מסוימות בהיסטוריה או במהלך שלבים מסוימים בחיי הפרט. המאפיינים האינדיבידואליים והנטיות האישיות של כל ישות הם שקובעים איזהו העיקרון מתוך השלושה שתואם ביותר את האינדיבידואל הנדון. מבחינה קולקטיבית, בתקופות שונות במחזור האבולוציה, עיקרון אחד או אחר מבין העקרונות הללו יהיה הנפוץ ביותר, אך אין זה אומר שהשניים האחרים ייעדרו. הם כולם תורמים למטרת העל של כוחות האופל: לנכר [להרחיק] את הבריאה מן הבורא.

הנה דוגמה איך מתרחשת האינטראקציה בין שלושת העקרונות. בלבול ועיוות המציאות – הפיכת אמת לשקר ושקר לאמת – יוצרים קהות חושים כלפי החיות הקוסמית הנצחית, אותה יכול כל אינדיבידואל לחוש בעומק נשמתו כאשר יש אמת ובהירות. קהות זו, שנוצרה מתוך בלבול וכאוס, גורמת באופן בלתי נמנע כאב וסבל, ממש כשם שהשקר חייב לגרום כאב וסבל. ניקח את אחד משלושת העקרונות, זה שהוא הנפוץ ביותר באינדיבידואל או בקולקטיב ונתחיל בו, ואתם תראו שכל שלושת העקרונות מוכרחים להתקיים בו-זמנית ולחזק זה את זה.

המנטאליות האנושיות כיום מסוגלת לקבל את עיקרון הטוב והרע ביתר קלות מאשר את העובדה ששניהם מתגלמים כישויות [personified]. אולם תכופות, גם עיקרון הטוב והרע עודנו שנוי במחלוקת, כאילו הטוב והרע אינם אלא תפיסות סובייקטיביות. כאן אנו שוב מתמודדים עם חצי-אמת. לאמיתו של דבר, אנשים חווים את הטוב והרע רק ברמה שטחית מאוד בדרך כלל, בהתאם לתפיסותיהם האישיות והמוגבלות, שהן סובייקטיביות מאוד. כאשר מתבוננים בנושאים [שעל הפרק] מרמת תודעה עמוקה יותר, מה שהאמנתם קודם [מרמת תודעה שטחית] שהוא דבר טוב יכול לעתים קרובות להיראות [מרמת תודעה עמוקה] מפוקפק, ואולי כמסכה של משהו רע. באותו האופן, משהו שנראה על פני השטח כדבר רע עשוי להתברר כחוויה או מניפסטציה טובות מאוד. לפיכך, בהחלט נכון שהטוב והרע, בשניהם יש להתבונן בזהירות ועם כושר הבחנה, ולבחון אותם לעומק ככל האפשר. אולם שגיאה חמורה היא להניח שבשל העובדה הזו הטוב והרע אינם קיימים באופן אמיתי ביותר. הכחשת הטוב והרע המוחלטים [as absolutes], אף שבני האדם תופסים אותם רק באופן יחסי [לא מוחלט], מובילה לניהיליזם, לחוסר תקווה ואל הריק [void] – כאילו שזאת המציאות האולטימטיבית. זמן רב נלקח הניהיליזם הזה כהנחת יסוד ונחשב לאופנתי ואינטליגנטי ביותר. הוא מבטא בבירור את אותה הנפרדות מן המציאויות העמוקות והקוסמיות כמו העיקרון השני, החומרנות. הבלבול וחצי-האמת הטבעיים בהכחשת הטוב והרע המוחלטים הם ביטוי של העיקרון השלישי, המוליד את העיקרון השני, עד שבסופו של דבר הם מחוללים את העיקרון הראשון.

בעידן זה עשתה האנושות צעד בכיוון הנכון, כי היא מתחילה להכיר בכך שהטוב והרע קיימים בפועל ממש, מעל ומעבר ליחסיות התפיסה האנושית המוגבלת. האנושות פתוחה [כיום] לקבל את אלוהים כעיקרון יצירתי וגם רואה את קיומו של עיקרון אחר נוסף, שבא לבטל את צויו של העיקרון היצירתי האלוהי. אולם אנשים בימינו מהססים עדיין מאוד לקבל את העובדה שכל העקרונות יכולים להתגלם, ואכן מתגלמים, כישויות. כאילו אתם מהססים עדיין להרשות לעצמכם להיקרא ילדותיים ופרימיטיביים על ידי אנשים המאמינים שהם עצמם חכמים יותר ויודעים יותר בלעגם למניפסטציות אחרות של המציאות.

אם פרסוניפיקציה של עקרונות ושל כוחות יצירתיים לא היתה קיימת, איך הייתם יכולים להתקיים כבני אדם? האדם אינו אלא צורה אחת של פרסוניפיקציה. אתם מגלמים את שני העקרונות, הטוב והרע, כידוע לכם היטב עכשיו. מדוע קשה כל כך לקבל, או מדוע נראה שכל כך פרימיטיבי ולא אינטליגנטי להאמין שבסקאלת ההתפתחות קיימות הוויות שמגלמות מידה גדולה יותר או פחותה יותר של כל עיקרון? ולבסוף, מדוע שלא יתקיימו ישויות שמגלמות טוב מוחלט ורע מוחלט? במקרה האחרון אולי תאמרו כי כל ההוויות הברואות הן אלוהיות בסופו של דבר ולכן אינן יכולות להיות רעות לחלוטין. הדבר נכון במובן רחב הרבה יותר, אולם אפשר שבמצב התגלמותו הנוכחי, ליבתם האלוהית מכוסה ברוע עד כדי כך ששום דבר מהאלוהיות לא בא לידי ביטוי. אנו כאן כדי להתמודד עם העובדה שפרסוניפיקציה אכן קיימת בכל הדרגות [gradations], וכי הכחשתה כלל וכלל לא מצביעה על ידענות או אינטליגנציה. הידיעה שמלאכים מקיפים אתכם ומשפיעים עליכם אינה חייבת להוביל לסגידה למלאכים ולהתעלמות מישוע המשיח – הביטוי האלוהי בהתגלמותו האנושית – שהוא המקור האולטימטיבי לכל מה שאתם זקוקים לו ושל חייכם עצמם. אל לכם להתעלם מכך שקשר ישיר עם ישוע המשיח הוא מה שפותח את ערוץ התקשורת בינו לביניכם. ומודעות לנוכחות רוחנית זו גם אינה צריכה להוביל אתכם לפחד מן השדים שאתם מושכים פה ושם בהתאם למקצבים מחזוריים מסוימים.

כמו כל מחלה, השדים בקרבתכם הם סיבה, תוצאה ותרופה. הקרבה שלהם והשפעתם עליכם נגרמות על ידי תודעה לא-מטוהרת, מוגבלת ולא-מפותחת שלכם עצמכם; לתודעתכם הלא-מטוהרת יש השפעה המושכת לקרבתכם שדים אשר מבלבלים אתכם בשקרים עד שאינכם יודעים יותר מה אמת ומה אי-אמת. הבלבול הנגרם על ידם יכול לשמש אתכם כתרופה, אם בכך אתם בוחרים; אתם יכולים להשתמש בו כאינדיקציה לכך שעליכם לפתח ולטהר את החלקים הלא מטופלים הללו בנשמתכם. במקום לפחד מהשדים או להכחיש את קיומם כדי להתגבר על הפחד, עליכם לזהות את קולותיהם וללמוד להבחין מאין באים הקולות הללו. זהו כשלעצמו צעד הכרחי מאוד בהתפתחותכם. אם אתם מתעלמים מהם או מכחישים את קיומם, איזה סיכוי יש לכם להיות מודעים להם ולנטרל אותם? אם אינכם יודעים שלפעמים הם מקיפים אתכם ומשפיעים עליכם בהשראתם, אתם הופכים בלי משים לכלי שרת בידם. אם אינכם חושבים ששקרים עלולים להילחש למנגנון החשיבה שלכם, אתם לא תנצלו את יכולתכם להעמיד לשאלה את המחשבות המסתננות דרככם ולהטיל בהן ספק.

מן ההכרח לפתח מודעות לקשר בין העצמי הנמוך שלכם – אשר בגלל הבורות, הפחד וחוסר האמונה שלו יוצר הגנות הרסניות והתכוונות שלילית – לבין קולותיהן של ישויות שטניות. ביחד, שני מקורות השליליות הללו עושים שְמֹת [wreak havoc] בחייכם ובחיי הסובבים אתכם. הגיעה שעתכם לדעת באופן ברור, נטול פחד ואינטליגנטי מה הן עובדות החיים במובן זה. כי ככל שאתם נטועים חזק יותר בעצמי הגבוה שלכם ובהתכוונותו החיובית, אך באותו הזמן מותירים היבטים מסוימים של העצמי הנמוך בלי כל השגחה, כך אתם נופלים יותר טרף להשפעות זדון, אשר מתעניינות בכם הרבה יותר מאשר באלה שאינם מודעים במיוחד לכוחות התת-הכרתיים [subliminal], ושחייהם אינם מוקדשים לאל.

עכשיו במיוחד, עליכם לדעת הרבה ככל האפשר על האויב ונשקיו, כדי שתוכלו להילחם בכוח אויב זה אשר נמשך אליכם במידה שאינכם שמים לב לתקופות הקשר הללו [these periods of contact] ולא מצליחים להפוך אותן לתרופה.

לעיתים תקופות אנושים לא מבינים שהשטן אינו רואה באלוהים – מקור כל החיים והעיקרון היצירתי של כל היקומים – את היריב שנגדו מכוונים כל מאמציו ומלחמותיו. השטן, שהוא התגלמות הרוע כולו ומכיל את כל שלושת העקרונות המתגלמים כישויות, מכיר בכך שאלוהים הוא הבורא ומכפיף את עצמו לרצון האל וחוקיו. אין ביכולתו להימנע מכך. היה זה רצונו של האל לתת לרוע תחום פעילות והשפעה משלו, כי רק בדרך זו ניתן להתגבר על הרוע באמת, בתוך נשמתן של כל הרוחות [spirits] הנופלות, של כל הישויות שבחרו את המחשבות והמעשים אשר הטביעו אותן בחשיכה. כדי להבטיח את ההתגברות המוחלטת הזו על הרוע נוצרו חוקים וכללים מחמירים ביותר, ואלה מונעים מהשטן לפעול מחוץ למסגרת החוק. גבולות ברורים מוצבים תמיד, ותמיד על פי רצונו ובחירתו של כל אדם ואדם.

אני סבור שהבהרתי היטב איך האינטראקציה בין העצמי הנמוך של הפרט לבין רוחות רעות כפופה לחוקים ברורים ומוגדרים היטב. כאשר אדם עושה את המאמץ ומעמיד לשאלה [question] את המחשבות שלו, וכשהוא נחוש ללכת בדרך האמת והאור, כוחן של רוחות השקר דועך באחת. ישות שאינה מסוגלת לראות את האור של הרצון שלה עצמה להיות באמת, ישות כזו עשויה שלא להבחין בשינוי ניכר ומיידי, וגם אינה מסוגלת לראות את הישויות המקיפות אותו [לשון זכר במקור] או להרגיש את השפעתן. ההשפעה עשויה להופיע רק בשלב מאוחר יותר, אך להופיע היא חייבת. כמה פעמים אתם מרשים לעצמכם לשקוע במחשבות כזב ובלבול ולטבוע בהן עד שהשפעתן מנתקת אתכם מניצוץ החיים, עד שאתם סובלים מכאב הכזב והבלבול! עצוב, משום שאין זה נחוץ.

אם אלוהים, העיקרון היצירתי בכל היקומים, אינו אויבו של הרוע בהתגלמותו [evil personified], מיהו אם כן האויב? הוא האל המתגלם בדמותו של המשיח/הקריסטוס. אורו, אור האמת וחיי הנצח, הוא בלתי נסבל לכל הרוחות השטניות. אותו האור עצמו ישרה עליכם אמת וחיים, יחבר אתכם למקור החיים כולם ויאיר את דרככם. אולם עליכם להחליט האם אתם רוצים שאור המשיח/הקריסטוס יאיר את דרככם והאם להפוך את אור המשיח לדרך שאתם הולכים בה, או האם אתם רוצים, שלא במתכוון, לשקוע במחשבות כזב ובלבול, משום שכרגע זה נראה קל יותר, ואולי גם יותר מהנה ומלהיב. אתם נופלים בסופו של דבר למצב שמכונה דיכאון בגלל היעדר האמונה שהמשיח יבוא לעזרתכם עם האמת והבהירות, אם זהו רצונכם.

יריבו האמיתי של השטן הוא ישוע המשיח שבא לפתוח דרך לכל היצורים שנשבו ונחלשו על ידי השפעות שטניות. הדבר קשור בדיוק לעובדת הפרסוניפיקציה, ההתגלמות. כאשר המשיח גילם את אלוהים כאדם, ובכך היה לשניהם, האלוהי והאנושי גם יחד, הוא עשה את מעשה הגבורה הגדול ביותר שניתן להעלות על הדעת. הוא הוכיח שניתן להישאר נאמנים לאלוהים, נאמנים לאמת, ולא להיכנע להשפעות החזקות ולפיתויים החזקים ביותר שהתגלמויות הרוע יכולות לשגר לעברכם [unleash]. דרך האקט הכביר הזה של עמידה איתנה, האיש שהיה אלוהים בהתגלמותו, ואלוהים שעטה על עצמו את הטבע האנושי, פתח את הדלתות בנפשו של כל ההוויות הברואות. הוא פרץ קדימה [forged ahead] ואיפשר לאלה השקועים בחשכה למצוא בהדרגה את דרכם חזרה אל האור. ישוע המשיח הושיע כל אחת מן הישויות שנבראו אי פעם, וכל חלקיק תודעה ואנרגיה שהתגלם אי פעם ושיתגלם אי פעם בתור אישיות. מאז בואו אל האדמה, האור הגדול תמיד זמין לבניית מנהרה אל עולם האור. כאשר ישויות שטניות נתקלות באור המשיח, הן סובלות כאב פיזי. כל הסגולות האלוהיות כלולות באור זה, אך אור האמת מייסר [stings] רוחות רעות; אור האהבה מעיק עליהן באופן בלתי נסבל, ואורה של התוקפנות החיובית [positive aggression] מעורר בהן פחד ואימה. רק בביטוי הנגלה יכול אלוהים להיראות להתגלמויות אחרות [other personifications] ולהיתפס על ידן [become perceivable]. את ההיבט האחר של אלוהים, העיקרון האלוהי הבלתי-נגלה, יכולות אנרגיה בהתגלמות/יחידות תודעה [קו נטוי במקור], לחוות רק באופן עקיף.

אורו הגדול של המשיח הקוסמי מגיע בהתחלה דרך כאב אל נשמה השרויה בחשכה. במידה מסוימת כולכם, ההולכים בנתיב נפלא זה, חוויתם זאת מדי פעם, אך במידה פחותה הרבה יותר כמובן מאשר הרוחות האפלות. נתקלתם בתגובה שנראתה בהתחלה חסרת הסבר: אתם נרתעים מאושר, מהגשמה, מעונג ומאהבה. אתם סוגרים את מרכזי הקליטה שלכם בפני השפע של אלוהים. בהתחלה אתם מתפלאים על כך, אך מאוחר יותר אתם לומדים לראות את התגובה הזו בתוככם ולהתבונן בה בדיוק כמו בכל תגובה אי-רציונאלית והרסנית אחרת. התגובה הזו נראית כה חסרת היגיון, עד שאתם מתייאשים כשאתם רואים אותה בתוככם שוב ושוב. אתם מודטים, אתם מדמים את עצמכם פתוחים לקלוט אושר, אהבה והגשמה, אבל התגובה האוטומטית הזו נמשכת בכל זאת.

האם לא ברור לכם עדיין שהחלק הנסתר של העצמי הנמוך שלכם, החלק שמתנגד לחשיפה ולטרנספורמציה, אינו יכול להרשות לאישיות לשאת את האור? לא די אם כן בתפילה, גם לא ברצון טוב ובמדיטציה, בהדמיה ובשימוש בהיגיון. אף אחד

מהם לא יגרום לכם להיות נגישים לאור באמת, כל עוד האג'נדה הנסתרית קיימת בנשמתכם. בתחום זה אתם מגיבים בדומה לישויות דמוניות אשר מתחבאות מאורו של המשיח, המכיל את כל האושר, ההגשמה הנצחית והחיים עצמם. האג'נדה הנסתרית שלכם גורמת לכם להגיב בכאב לאור המשיח; בתחום זה אתם מתחברים לכוחות האופל ואתם מטרה עבורם. כשאתם מבחינים בתגובות דומות אצלכם, תגובות של התכווצות, חוסר מנוחה וחרדה לנוכח עונג והגשמה נפלאים שמגיעים אליכם, אתם יכולים אז להתחבר לעיקרון שאני מנסה להעביר כאן; ואתם תבינו היטב למה אני מתכוון כשאני מדבר על מנוסת הרוחות הדמוניות מאורו של המשיח. אתם גם תבינו מה ניסתה ההיסטוריה לומר [convey] לכם פעם אחר פעם: שהמשיח, הקריסטוס, הוא היריב הגדול של השטן.

מה שקיים במיקרוקוסמוס בתוככי הנשמה האנושית קיים גם במיקרוקוסמוס. כל דרמה פנימית היא שיקוף של דרמה חיצונית ולהפך. כל קרב בתוך הנשמה האנושית בין כוחות האור לכוחות החושך, בין העצמי הגבוה לעצמי הנמוך, נערך גם ברמה האוניברסלית ומתנהל על ידי ישויות רבות בשלבי התפתחות שונים. כל אישיות עוברת את הקרב הזה בתוך עצמו או עצמה; כל אישיות חווה אותו לעתים בסביבה שלו או שלה; ודבר אחרון אך חשוב, כל אישיות תהיה מעורבת בנושאים גדולים שגם כן מייצגים את הקרב האוניברסלי בין טוב לרע.

תפקידו של הפרט בקרב הזה – בכל רמה בה מתנהל הקרב – תלוי מאוד בבחירה מודעת ומכוונת שלו או שלה, הבחירה היכן הוא או היא רוצים להיות. כאשר הנושאים נמהלים ברגשות אישיים, בתשוקות או באינטרסים השייכים לממלכת האופל, וכשאין הכרה בכך שהרגשות האישיים האלה מערפלים את הראייה, או אז האדם משמש מטרה לאחד מעקרונות הרוע או לשלושתם גם יחד. האכזריות תוסווה כביטוי הרגשות שלכם, בעוד השמצה ועיוות יהיו הכלים בידיהן של האכזריות ושל הכוונה לפגוע; הנתק מן המציאות העמוקה יעוור אתכם מלראות את האירועים במשמעותם האמיתית; הבלבול ישתולל, האמת תשמש לשקרים והשקרים ייקראו אמת. כוחות הרוע הורשו למצוא כניסה אליכם דרך העצמי הנמוך שלא טופל במידה מספקת.

ידידי היקרים, אל תאפשרו לעצמכם להסתבך בקרב הזה: אל תניחו לעצמכם להפוך בלי כוונה להיות כלים למילוי מטרותיו של נסיך האופל. היעזרו ברצון הטוב שלכם כדי לראות את האמת. ראו את שתי האמיתות, האמת לגבי מניעיו הנסתרים של העצמי-הנמוך הנסתר שלכם, והאמת אודות רצונו הטוב של העצמי-הגבוה שלכם, וותרו על הבחירה בדרך הקלה [the line of least resistance] ועל העונג השלילי שבה, אשר גורם לכם להתעקש על מסלול הרסני שמביא ענני כאב וחשכה אליכם ואל הסובבים אתכם. המפתח הוא פשוט למדי בעצם. כל כך מפתח ללכת בעקבות מחשבות שליליות ולהתחיל להאמין בהן. הדבר מקדם את אחד הקיבעונות של העצמי הנמוך, להתמכר לעונג השלילי של מחשבות שליליות, חשדות, גינויים והאשמות, שיכולים להיות נכונים או לא.

העלו את השאלות הרלוונטיות. הראשונה תהיה, "מה היא האמת כאן? אני רוצה לדעת את האמת האמיתית". השאלה השנייה היא, "האם אני רוצה לדעת את האמת בנושא זה או אחר?" אם תוכלו לענות על שתי השאלות בכנות ולעומק, אתם תפזרו את ענני החושך הנושאים את שלושת עקרונות הרוע.

ההבהרה [clarification] תגיע כאשר האמת רצויה באמת, אפילו אם חלק מהאמת כרגע הוא שעדיין אינכם רוצים את האמת, שאתם רוצים להתקיף, להאשים, לראות אנשים או אירועים באור הגרוע ביותר. הסיבה לשאלה מדוע אתם מייחלים לכך בסתר יכולה להיבחן רק כאשר אתם חדלים להכחיש שכך אתם מרגישים. האמת תנצנץ ותגיח, לאט אך ללא רחם, ברגע שאתם מודים בהתכוונות שלילית שמושכת אליכם רוחות שמומחיותן שקרנות ובלבול. הבהירות תפיג את כאב האשמה שלכם שתכופות אינו מורשה לעלות אל פני השטח. אתם שומרים שהוא לא יעלה על ידי חיזוק התהליך ההרסני של השלכה, כשאתם משליכים על אחרים את מה שאתם פוחדים ממנו בתוך עצמכם. הבהירות גם תעזור להפיג את הכאב שאתם גורמים לאחרים באמצעות ההשלכה הזדונית הזו.

לעולם אל תשלו את עצמכם להאמין שכוונה שלילית ומחשבות שליליות אינן משתקפות באופן בלתי נמנע במעשים שלכם ומשפיעות על אחרים בדרכי עורמה. מחשבות לעולם לא יכולות להישאר דברים נפרדים. הן יוצרות תוצאות ואירועים בצורה זו או אחרת. הבהירות שנובעת מלשאול ולענות בכנות על השאלות לעיל אחרי שצללתם לתוך תהליכי החשיבה הנסתרים שלכם, שרק לעתים נדירות הם אינם מודעים לחלוטין, בהירות זו תפיג את הכאב. היא תחדש את החיבור שלכם אל החיים הנצחיים. ידידי האהובים, כולכם מגיעים לנקודה שבה יש לשלב בין לקיחת האחריות על היצירה שלכם [על מה שאתם יוצרים], לבין היכרות [knowledge] מעמיקה עם העולמות הבלתי נראים ועם הכוחות שעל פיהם אתם מושכים או דוחים ישויות שונות בטבען ובהתפתחותן, שאז משפיעות עליכם ומחזקות את שדה הכוח בתוך נשמתכם. בנשמתכם תחומים רבים, וכל תחום יכול להיות מושפע מן הכוחות הגבוהים ביותר או הנמוכים ביותר. הבחירה היא בידכם.

חשוב גם להבין שאדם אינו חווה השפעות זמניות של הרוע משום שהוא או היא אינם מפותחים, או שהם זדוניים, או רעים. אל אדם אחד הרוע עשוי להיטפל יותר, אף שמה שזקוק לטיהור בנשמה שלו או שלה עשוי להיות הרבה פחות אפל מאשר חומר הנשמה של אדם אחר, שאליו נטפלות ההשפעות הדמוניות פחות אולי. אני מתכוון לכך מבחינה אבסולוטית. חוק המשיכה והדחייה הוא אך ורק יחסי כאן. לדוגמה, אם הגעתם לרמת התפתחות גבוהה יחסית, התחומים שנותרו לא מותמרים ושמודעותכם אינה מכירה בהם – אף שהם לא חייבים להיות הרסניים במיוחד או שגויים לחלוטין – מפעילים, באמצעות החלקים שלא זכו להכרה, כוח משיכה גדול יותר לרוע מאשר המטען השלילי של אדם שנמצא כל-כולו במישור התפתחות נמוך

יותר. טוב יהיה אם תהרהרו בחוק זה and could feel into an understanding of it [ותגששו בתוכם כדי להבין אותו דרך הרגשות].

בזה, יקירי, אני נותן לכולכם את ברכת האמת והאהבה. האור שאני מביא הוא תמיד אורו של המשיח. הוא אמר שהוא האמת והוא הדרך והוא החיים. לאורו אתם מוצאים את הדרך אל האמת בנושאים הקטנים והגדולים ביותר, בסוגיות אישיות ובלתי-אישיות. דרך זו מובילה אל אהבת הבורא שנתן את החיים הנצחיים. חיים נצחיים ניתן למצוא רק באמת. הדרך אל האמת מובילה דרך מבוכי האזורים האפלים בנשמתכם אתם; דרך התקלות בפיתוי להישאר בהם ולהתענג על סיפוקיהם החולפים; ודרך התגברות מכוונת על הפיתוי הזה. אורו הגדול של המשיח הינו אהבה מן הבורא, מן הבריאה, מכל-היש, שאהבתם גוברת על הכל. היו מבורכים; בחרו את הדרך הזו.